Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1881. Wydano i rozesłano dnia 30. Grudnia 1881. Część XXIV.

Nr. 71.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o używaniu ogierów prywatną własnością będących do stanowienia.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Ktokolwiek zamierza używać ogiera za opłatą lub bezpłatnie do stanowienia cudzych klaczy, obowiązany jest przed nadejściem pory stanowienia uzyskać na to licencyę według postanowień następujących.

Jeżeli gmina lub spółka właścicieli posiada ogiera, to klacze należące do członków tej gminy lub spółki, mają być uważane jako klacze cudze.

§. 2.

Ktokolwiek życzy sobie uzyskać dla ogiera licencyę na nadchodzący okres stanowienia, obowiązany jest najdalej do 1. Listopada zgłosić się z tem żądaniem ustnie lub pisemnie do politycznej władzy powiatu, w którym zamieszkuje.

Na podstawie wniesionych zgłoszeń ustanawia c. k. Namiestnictwo odpowiadającą potrzebie ilość komisyi do licencyonowania ogierów i w stosownym czasie poda do publicznej wiadomości za pośrednictwem powiatowych władz politycznych i zwierzchności gminnych (obszarów dworskich) miejsce urzędowania każdej komisyi, równie jak termin publicznie odbyć się mającego licencyonowania.

Namiestnictwo ustanowić może jedną komisyę dla kilku powiatów; — okoliczność ta powinna być w sposób właściwy obwieszczoną.

Właściciele stadnin, którzy mają zamiar ogierami swojemi cudze klacze stanowić, mogą uzyskać wyjątkowo od politycznej władzy powiatowej zezwolenie. by ogiery te, oglądane i zbadane były przez komisyę nie w miejscu jej urzędowania, ale tam, gdzie się ogiery znajdują — w tym jednak razie poniesą sami koszta tych komisyjnych oględzin.

§. 3.

Komisye ustanowione będą przez c. k. Namiestnictwo na przeciąg lat trzech; — w skład ich wchodzić ma zastępca komendy zakładów rządowych, oraz trzech znawców, których na wniosek Wydziału powiatowego zamianuje Namiestnictwo. Jeden z nich powinien — o ile rzecz okaże się możliwą — być egzaminowanym weterynarzem, gdyby zaś weterynarza w składzie komisyi nie było, przyzwać należy konowała, który jednak nie będzie uważany jako członek komisyi i będzie tylko miał zadanie orzekać o stanie zdrowia ogierów komisyi przedstawionych.

Członkowie komisyi wybierają z pomiędzy siebie przewodniczącego, który kieruje czynnościami komisyi.

§. 4.

Komisya uznać może jedynie te z pomiędzy przedstawionych jej ogierów za zdatne do stanowienia, względem których okaże się przy rewizyi. że są zdrowe, nie mają żadnej wady dziedzicznej, że się kwalifikują do rozpłodu i odpowiadają rasom i typom krajowym.

Komisya ma wyraźnie wymienić w karcie licencyjnej, do jakiego rodzaju klaczy lub dla jakiej rasy uznaje ogiera za odpowiedniego.

Uchwały komisyi zapadają większością głosów, w razie równości głosów staje się uchwałą to zdanie, za którem głosuje przewodniczący.

Do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków.

§. 5.

Od orzeczenia komisyi niema rekursu. Komisya obowiązana jest właścicielom ogierów, którym odmówiła licencyi, oznajmić powody odmowy ustnie, a na ich żądanie pisemnie.

§. 6.

Z rozpraw komisyi spisany będzie protokół podpisany przez wszystkich członków komisyi i następnie przedłożony Namiestnictwu, które go przedkłada Ministerstwu rolnictwa.

§. 7.

Komisya udziela bezpłatnie licencyi na przeciąg jednego do trzech lat według formularza przez Namiestnictwo postanowionego i ogłoszonego. Licencya ta upoważnia do umieszczenia ogiera w pewnej stacyi i do stanowienia nim takich klaczy, jakie dla niego w licencyi są wskazane.

§. 8.

Posiadacz licencyonowanego ogiera obowiązany jest wydać właścicielowi klaczy jego ogierem stanowionej dowód czyli kartę stanowienia. Obowiązany jest także prowadzić dokładny rejestr wszystkich klaczy licencyonowanym ogierem stanowionych. Bliższe przepisy co do kart i rejestrów stanowienia wydane zostaną w drodze rozporządzenia.

§. 9.

Opłata za stanowienie zależy wyłącznie od dobrowolnej umowy stron interesowanych.

§. 10.

Każdy licencyonowany ogier będzie w porze stanowienia raz w miesiąc rewidowany przez weterynarza lub konowała do tej czynności przez c. k. Władzę powiatową przeznaczonego, nadto jeżeli licencya opiewa na 2 lub 3 lata, będzie rewidowany corocznie przed nadejściem pory stanowienia. Rezultat oględzin zanotowany być ma na karcie licencyjnej. W razie zachodzących okoliczności, które nie dozwalałyby nadal ogiera do stanowienia używać, powinien odbywający rewizyę wzbronić dalszego stanowienia i zawiadomić o tem natychmiast polityczną władzę powiatową celem dalszego zarządzenia, ewentualnie zastosowania ustawy z dnia 29. Lutego 1880 Nr. 35 Dz. p. p. o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i o tępieniu tychże.

Gdyby rzeczona ustawa nie była zastosowaną, a pomimo to cofnięcie licencyi okazało się potrzebnem, może takowe nastąpić tylko za orzeczeniem komisyi.

Koszta rewizyi ponosi Skarb państwa. Kto posiada licencyonowanego ogiera, obowiązany jest na żądanie komisyi przedstawić go tejże lub członkom przez nią wydelegowanym, w miejscu, gdzie się ogier znajduje.

§. 11.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podpadać pod ustawę z dnia 29. Lutego 1880 roku Nr. 35. Dz. p. p. a w szczególności pod para-

grafy (1. 2. 15. 16. 29. 31. 32. 33. 44. i 45) karane będą w sposób następujący:

a) Kto używa ogiera bez licencyi za opłatą lub bezpłatnie do stanowienia cudzych klaczy podlega grzywnie do 100 złr.

b) Kto klacz swoją stanowić każe świadomie nielicencyonowanym ogierem, podlega grzywnie do 50 złr.

c) Właściciel, który dopuści, by ogier jego dwuletni lub starszy pasł się razem z klaczami jakiegobądź wieku, podlega grzywnie do 50 złr.

d) Wszelkie inne przekroczenia tej ustawy podlegaja grzywnie do 50 złr.

W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej należy ją zmienić na areszt, wymierzając za każde 5 złr. grzywny, 24 godzin aresztu.

Kary pieniężne przypadają na fundusz ubogich tej gminy w której przekroczenie zostało popełnione.

§. 12.

Polityczna władza powiatowa przeprowadza dochodzenie, orzeka o przekroczeniu i wydaje wyroki.

Od orzeczeń karnych odwołać się można do Namiestnictwa, a w trzeciej instancyi do Ministerstwa spraw wewnętrznych, od innych zaś zarządzeń władz politycznych w trzeciej instancyi do Ministerstwa rolnictwa.

Przeciw orzeczeniu w drugiej instancyi przez Namiestnictwo zatwierdzonemu dalszy rekurs nie jest dopuszczalny.

Odwołanie się od zarządzeń władz politycznych ma tylko wtedy moc odraczającą, jeżeli wykonanie zarządzenia, będącego przedmiotem rekursu, może według ocenienia władzy do wykonania powołanej bez niebezpieczeństwa być odroczonem.

§. 13.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy tracą w Galicyi moc obowiązującą rozporządzenia ministeryalne z dnia 25. Kwietnia 1855 r. Nr. 79 Dz. p. p., z dnia 3. Lutego 1866 r. Nr. 18 Dz. p. p. i z dnia 15. Maja 1874 r. Nr. 76 Dz. p. p.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Grudnia 1881 l. 64904, ustanawiające miejsca wchodu dla zwierząt i płodów zwierzęcych, mających być wprowadzonymi z Prus i Rossyi do Galicyi, oraz taksę za oględziny tychże.

W wykonaniu §. 7 i 40. oraz §. 2. ustawy księgosuszowej z 29. Lutego 1880 (Dz. ust. państ. l. 37.) i rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 12. Kwietnia 1880. (Dz. ust. państ. l. 38), według których od 1. Stycznia r. 1882 wprowadzanie bydła rogatego do Galicyi z Rossyi i Królestwa polskiego jest wzbronione. a wprowadzanie owiec i kóz oraz produktów zwierzęcych jest dozwolone tylko przez oznaczone miejsca wchodu, ustanawia się wskutek reskryptu wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 17. Listopada 1881 L. 11763 co następuje:

I. Jako miejsca wchodu z Prus i Rossyi ustanawia się:

1) Oświęcim,
2) Szczakowę,
3) Brody,
4) Podwołoczyska.
5) Husiatyn,
6) Modlnicę, w powiecie krakowskim
7) Węgrzec, " "
8) Koćmirzów, " "
9) Szczucin powiatu dąbrowskiego,
10) Nadbrzezie powiatu tarnobrzeskiego,
11) Maydan powiatu jarosławskiego,
12) Koziarnia powiatu niskiego,
13) Skała powiatu borszczowskiego.

II. W pierwszych 5 miejscowościach uskutecznią oględziny wprowadzić się mających zwierząt i płodów zwierzęcych, na ten cel zamianowani c. k. prow. asystenci weterynaryjni po zgłoszeniu w urzędzie cłowym. w 8miu zaś dalej podanych miejscowościach c. k. weterynarze powiatowi lub ich zastępcy (§. 2 ustawy zwierzęcej Dz. u. p. l. 35) za zgłoszeniem się w odpowiedniem c. k. Starostwie, które ma nastąpić najpóźniej 48 godzin przed zamierzonem wprowadzeniem.

III. Oględzinom podlegają:

a) z Rossyi lub Królestwa polskiego wprowadzić się mające:

1) owce i kozy, które o ile możności koleją mają być przewiezione do miejsca swego przeznaczenia;

2) płody zwierzęce podane w §. 4 lit. b. powołanej ustawy (t. j. skóry suche, kości, rogi, końce rogów i kopyt, solone i wysuszone jelita bydlęce tak grube jak i cienkie, łój nietopiony w beczkach i żołądkach, sierść krowia, szczecina świń. wełna owcza i włosy kozie [ostatnie te przedmioty zapakowane w worach lub wańtuchach]), które wolno wprowadzać za ogólnem zezwoleniem władzy administracyjnej krajowej t. j. na tak długo, jak takowa władza zakazu wprowadzenia nie wyda. Przesyłkom przewozowym do krajów zagranicznych dozwalać się będzie wstępu pod warunkiem udowodnienia, że rząd kraju, do którego przesyłka jest przeznaczoną, nie wzbroni jej przejścia przez granicę;

3) płody zwierzęce podane w paragrafie 1 lit. *c.* i *d.* ustawy powyżej wymienionej (t. j. pasza sucha, słoma i inne rodzaje podściółek tudzież gnój; sprzęty stajenne używane, uprzęża używane odzież noszona przeznaczona na sprzedaż, takież obówie i szmaty), które wprowadzać wolno tylko za szczegółowem pozwoleniem c. k. Namiestnictwa;

4) w czasie panowania chorób zaraźliwych zwierząt w krajach wymienionych (§. 5 ogólnej ustawy zwierzęcej z dnia 29. lutego 1880 dz. u. p. l. 35) wskutek nakazu c. k. Namiestnictwa także i te zwierzęta, które tamże chorobą są dotknięte t. j. świnie, konie, osły i muły. *)

b) z Prus wprowadzić się mające:

1) odżuwacze,

2) w czasie panowania tamże chorób zaraźliwych zwierząt i inne w §. 1 ogólnej ustawy zwierzęcej wymienione zwierzęta oraz płody zwierzęce, wymienione w §. 4 lit. b. i §. 1 lit. c. i d. (ust. księgosuszowej), dalej

3) do Prus wprowadzić się mające owce i kozy, a nakoniec

c) w Oświęcimie w celu napojenia i nakarmienia wyładowywane bydło rogate.

IV. Taksa za oględziny, którą właściciel ma uiścić w dotyczącym urzędzie cłowym przed oględzinami, wynosi w każdej miejscowości wchodu:

a) za bydło rogate. konie, osły i muły i to za każdą sztukę 10 centów
b) za owce, kozy i świnie za każdą sztukę . . . 1 cent.
c) za pojedynczą sztukę skóry . . . . . 1 cent.
d) za płody zwierzęce (oraz skóry) w worach, wańtuchach, pakach i t. d. . . . . 10 centów
e) za oględziny bydła rogatego w celu pojenia i karmienia w Oświęcimie wyładowanego za każdą sztukę . . 2 centy

(Za zwierzęta z Prus do Oświęcima wprowadzone i tamże przez weterynarza oglądane, nie wolno pobierać ponownie taksy przy sposobności bezpośredniego ładowanie tychże na wymienionej stacyi.)

---

*) Konie, osły i muły, które nie są przeznaczone na handel, tylko w uprzężu, mogą być wskutek reskryptu wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 31. Lipca roku 1880 l. 11937 bez paszportu przepuszczane i nie mają być poddawane oględzinom weterynaryjnym.

f) koszta zarządzonej desinfekcyi mają być osobno obliczane według rzeczywistych wydatków i od stron ściągane.

V. Z dniem 1. Stycznia 1882 r. będą zamknięte zakłady kontumacyjne, do których przeto tylko do 6tej wieczór dnia 31. Grudnia 1881 r. zwierzęta do obserwacyi mają być przyjmowane.

VI. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1. Stycznia 1882 roku.

W zastępstwie:
Zaleski w. r.

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 15. Grudnia 1881 l. 65500 względem przeniesienia stacyi szupasowej z Wulki mazowieckiej, powiatu rawskiego do miasteczka Niemirów tego samego powiatu.

W porozumieniu z Wydziałem krajowym przenosi się ustanowioną rozporządzeniem Prezydyum c. k. Namiestnictwa z 21. Sierpnia 1875 l. 4287/pr. stacyę szupasową w Wulce mazowieckiej w powiecie Rawskim do miasteczka Niemirów w tym samym powiecie.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 74.

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o oddzieleniu osady Łęgu od gminy Czyżyny i utworzeniu z niej osobnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Osada Łęg w powiecie krakowskim ma być oddzieloną od gminy Czyżyny i tworzy odtąd osobną gminę.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 9. Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr 75.

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wydzielenie przysiółka Wojtowszczyzna ze związku gminy Potylicz i o przydzielenie przysiółka Wojtowszczyzna do gminy Smolin w powiecie Rawskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przysiółek Wojtowszczyzna w powiecie Rawskim wydziela się ze związku gminy Potylicz a wciela się do gminy Smolin

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 5 Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.